

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

D[omi]nica eadem de dignitate [et] vtilitate sacre scripture, ser. vj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Dominica. II. aduentus

fit alta ppter deū: et nō sit infima z munda ppter vanā gloriā. Ad hoc autem inducimur quadruplici modo.

Primo ex forma corporali.

Secundo ex auctoritate diuinali

Tertio ex similitudine naturali

Quarto ex utilitate finali.

¶ Primo ergo ex forma corporali: quia sumus creati a deo recti respicientes ad celū. Ergo oportet eē in cōtēto recta: als retorta esset anima. Hanc rationē tangit Quid. in j. Betha. Nonag. cum spectet anima cetera terrā. Os homini sublimē dedit: ceterūq; videre iussit: z erectos ad sidera tollere vultus. Secdo ex auctoritate diuinali. De^o em diuisit creaturas zc. Et omnes donauit nobis ppter gloriā quā sibi referuauit. Zucro. Esa. xlij. Ego dñs: hoc est nomē meū: gloriā meā alteri nō dabo. Ergo qui vult gloriā p opere suo: usurpat regalia dei. qd grauissimū est. Vide hanc rationē latius post festū trinitatis sermone xxi. pte. j. in fine. Tertio ex similitudine naturali. De aquila q opponit pullos suos radio solis zc. Vide in ser. ybi s. Quarto ex utilitate finali. Q; multa magna opera perdunt ppter puerilitatē intentionis. In quibus martyriū sit maximū inter opera nostra. Iuxta illud: Hanc charitatē nemo habet q; vt aiām suā ponat quis p amicitis suis Jo. xlij. Tamē perdit: q; nō ppter deū sit. iuxta illud. Si tradidero corp^o meū ita vt ardeat: charitatē nō habuero nihil mihi pdest. j. Coz. xij. Sic ingressus religionis: qui est magnū opus perdit: si ppter plationē/vel alio respectu malo q; ingrediat: vel filiū vel filiā ingredi faciat. Sic z bellare etiā in bello iusto: et remittere iniurias. et cetera opera quantūcūq; sint de genere bonoz perdunt ppter malā intentionē. Ratio est: quia finis intētus dat formā in actib^o moralib^o. Sicut em habet se pncipiū in speculabilib^o: sic finis in operabilib^o. Et iō opus efficit malum formaliter ppter malā intētionē finis mali: quā sit bonum materialit^{er}. Declara vt scripsi post festū trinitatis ser. xxi. parte. j. Ideo dicit dñs. Si oculus tu^o fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si autē nequā fuerit: etiā corpus tuū tenebrosū erit. Mat. vi. Nota oculus: i. intētio. Co-

pus tuū. i. cōgeries operū zc. Ergo debemus renouari in intētiōe zc. Hanc renouationē petebat David dicens. Coz. muni dum crea in me deus: z spiritū rectū inno uā in viscerib^o meis ps. l. Rogemus ergo deū zc. Deo gratias. Amen.

¶ Eadē dñica. ij. aduentus de dignitate z utilitate sacre scripturę. Sermo. vij.

¶ Quocūq; scrip

¶ Nota sunt ad nostrā doctrinam scripta sunt. Ro. xv. Et in epla hodierna. Sermo erit de dignitate z utilitate diuine scripturę. Saluēt virgo Maria zc. Pro introductōe materię pmitterendum est pmo de dignitate diuine scripturę. In nota q; diuina scriptura siue scriptura sacra pcellit oēs alias scripturas z sacras in quatuor: fin q; sunt q̄tuor cause cuiuscūq; sciētię.

Primo in causa efficiente principali

Secundo in causa materiali

Tertio in causa formali

Quarto in causa finali.

De quib^o omnib^o vide qd scripsi in sermone festiuis charta. et in fine quarte cause. i. finalis. Quia ergo finis scripturę sacre siue diuine est vita eterna/ vt dictuz est: Idcirco vt illā vitā bonā omnib^o modis consequamur/ multa necessaria ad salutē docet nos. iō dicit thema: Quocūq; zc.

Primo docet nos quid credendū

Secundo quid memorandū

Tertio quid agendū

Quarto quid sperandū.

¶ Circa primū docet nos. xij. articulos fidei. Circa scdm. x. Circa tertiu. x. Et circa quartū. x. Et pōt ad ista q̄tuor adaptari auctitas apli dicens. Quis scriptura diuine inspirata vult est ad docendū z ad arguendū z ad corripiendū: ad erudiendū in iustitia. ij. Tim. ij. Circa primū dicit. xij. articulos fidei: q; notitia necessaria ē ad salutē q; vt dicit apłs Heb. xj. Sine fide impossibile ē placere deo. Vide. j. de ar. fidei ser.

¶ Dñica. iij. de aduentu de rege tis in quibet iudicio. Ser. vij.